

Офіційне видання Київської Митрополії Православної Церкви України

МОЯ ЦЕРКВА

ст. 4

НОВИНИ

Новітні герої
України

ст. 6-7

ПОДІЯ

Свято Покрови
Пресвятої Богородиці

ст. 6-7

ХРАМИ | ІКОНИ

Покровські храми
України

НОВІТНІ ГЕРОЇ УКРАЇНИ – ПРИКЛАД НЕЗЛАМНОЇ СИЛИ ДУХУ УКРАЇНЦІВ

Православна Церква України разом з багатьма іншими людьми доброї волі щодня просила Господа дати сили нашим полоненим, політичним в'язням та заручникам, а також їхнім рідним подолати все й досягти звільнення. Сьогодні ми дякуємо Богові, що наші молитви почуті: українські полонені повертаються додому!

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній зустрівся з 22-ма звільне-

ними з полону українськими моряками: «Особисто від себе хочу подякувати за те, що ви проявили таку незламну силу духу, тому що можна зламати тіло, але силу духу – ні. Вітаю вас з поверненням. Ви для нас – справжні новітні герої, які є зразком стійкості й міцності сили духу українських воїнів».

Також до Його Блаженства завітали нещодавно звільнені бранці Кремля

зі своїми рідними, зокрема – Володимир Балух, Микола Карпюк, Роман Сущенко, Олександр Кольченко.

У храмах Православної Церкви України надалі продовжує лунати молитва за тих, хто досі перебуває у ворожому полоні, а також за справедливий мир для нашої держави.

Більше подій місяця на ст. 3 >>

ФОТО МІСЯЦЯ

”
**НЕХАЙ БОГ ПОСИЛАЄ
 ВАМ СИЛИ І НАСНАГУ,
 АДЖЕ ДЛЯ НАС ВИ
 Є НОВІТНІМИ ГЕРОЯМИ.
 МИ МОЛИМОСЯ ЗА ВАС
 І ВІРИМО, ЩО ГОСПОДЬ
 НАДАЛІ БЕРЕГТИМЕ
 КОЖНОГО З ВАС**

**Блаженнійший
 Митрополит Епіфаній**

Предстоятель Православної Церкви України окропив освяченою водою особовий склад 27-ої окремої реактивної артилерійської Сумської бригади та подарував їм військову ікону Покрови Пресвятої Богородиці

СВЯТКУЮЧИ ПОКРОВУ, МИ ПРОДОВЖУЄМО ТРАДИЦІЇ НАШИХ СЛАВНИХ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ!

Свято Покрови Пресвятої Богородиці відзначається щорічно 14 жовтня. Покров Пресвятої Богородиці здавна вшановували українські воїни. Крізь усю нашу складну українську історію це свято отримало нові сенси, які тільки підсилили роль Покрови в житті українців. Покрову вшановували козаки, Українська Повстанська Армія, та, звісно ж, сучасні наші військовослужбовці, які зараз охороняють наше мирне життя.

Православна Церква в житті козацтва, як нам відомо, відіграла надзвичайну роль. Цілі покоління козаків будували храми на честь Покрови Богородиці та звертались у молитвах до Матері Божої. Також козаки зображали ікону Покрови Богородиці на своїх хоругвах.

Українські повстанці ставили в приклад собі козаків та дотримувались християнських

вірувань і традицій, а тому, продовжуючи справу пращурів, – так само освячували свою зброю в цей день. Саме на Покрову й була заснована Українська Повстанська Армія.

Теперішні військовослужбовці теж не випадково обрали 14 жовтня Днем захисника Вітчизни. Таким чином вони вшановують своїх предків та наголошують на важливості продовження їхньої справи.

Коли добровольчий рух набрав свого розквіту в 2014 році, з'явилась нова традиція вшанування Покрови. Тоді православні військові священники (капелани) під час спільної молитви з військовослужбовцями передавали захисникам невеличкі ікони Покрови Пресвятої Богородиці. Пізніше було написано нову ікону Покрови Пресвятої Богородиці іменовану

«Покровителькою українських воїнів», де вже були зображені не тільки воїни Русі, козаки, гетьмани, січові стрільці, воїни УПА, учасники революції Гідності, але й сучасні українські воїни АТО й ООС.

Святий Миколай Сербський пише у своїх листах: «Пресвята Богородиця Покривала чесним Своїм покровом українців. Хіба люди – такі страшні вороги, щоб ви боялися їх? Порох і попіль, у порівнянні з духами злоби піднебесної, з якими ви, міцно препоясані, кожного дня боретесь. І якщо ваша Владичиця спасає вас від лютих бісів, які ні на мить не засинають, хіба не захистить Вона вас від незначної людської злоби?»

Як колись, козаки та воїни УПА звертались до Пресвятої Богородиці та просили, щоб Вона покрила їх від усякого зла чесним Своїм омофором, так і ми звертаємося до Неї, щоб Вона охороняла нас і особливо наших військовослужбовців від ворогів. Нехай за нашою вірою та молитвою Господь Бог та Пресвята Богородиця допомагають нам і нашим воїнам, бо коли святкуємо Покрову, ми продовжуємо традиції наших славних українських воїнів. •

**Іоан,
 митрополит Черкаський і Чигиринський
 Православної Церкви України**

Харківщина

ЄПИСКОП МИТРОФАН БЛАГОСЛОВИВ ПЕРШОКУРСНИКІВ ХНУ ТА ПРИСЯГУ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ

На початку навчального року 450 першокурсників Харківського національного університету повітряних сил імені Івана Кожедуба та Військового коледжу сержантського складу урочисто склали Військову присягу на вірність українському народові на міському Меморіалі Слави в Харкові.

За доброю традицією, після клятви на вірність Українському народові, єпископ Харківський і Богодухівський Митрофан благословив усіх першокурсників університету на славу ратну справу – захист Української держави та українського народу.

Кількома днями по тому в Національній академії Національної гвардії України відбулися урочистості з нагоди складання гвардійцями військової присяги. В цей день владика Митрофан у супроводі гвардійського капелана протоієрея Григорія Стасююка благословив гвардійців й окропив їх освяченою водою. •

ПРЕДСТОЯТЕЛЬ ЗВЕРШИВ ПАНАХИДУ ЗА ДУШАМИ ЗАГИБЛИХ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

29 серпня – День пам'яті захисників, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України.

Предстоятель помісної Української Православної Церкви Блаженніший Митрополит Епіфаній біля меморіалу «Стіна пам'яті полеглих за Україну», звершив панахиду за душами загиблих героїв у російсько-українській війні.

У молитві взяли участь духовенство Православної Церкви України, рідні та близькі загиблих,

ветерани та військовослужбовці. Після завершення панахиди Митрополит Епіфаній звернувся до всіх з першосвятительським словом:

«Висловлюю своє щире співчуття та безмірну вдячність усім рідним загиблих захисників. Ми розділяємо цю важку втрату разом: найкращі сини та доньки нашої країни віддали свій останній подих життя заради мирного неба, заради своєї родини, заради своєї Батьківщини і заради кожного із нас.

Імена українських героїв навіки закарбовані на стінах Свято-Михайлівського Золотоверхого монастиря, де завжди лунатиме молитва за їхній спокій». •

АРХІЄПИСКОП ЄВСТРАТІЙ ОЧОЛИВ БОЖЕСТВЕННУ ЛІТУРГІЮ У КАФЕДРАЛЬНОМУ СОБОРІ ГАЛЛЬСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ В ПАРИЖІ

На запрошення Високопреосвященного Митрополита Гальського Емануїла (Вселенський Патріархат) з благословіння Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій очолив служіння Божественної літургії в 12-ту неділю після П'ятидесятниці, коли за новоюліанським календарем відзначається Різдво Пресвятої Богородиці. У кафедральному соборі Гальської митрополії на честь св. Стефана у Парижі архієпископу Євстратію співслужили архимандрит Олексій (Мілютин) та священник Христос Момбела.

Митрополит Емануїл підкреслив, що служіння, яке відбулося, засвідчує євхаристійне

єднання Матері-Церкви Константинопольської та Православної Церкви України. Екзарх Європи зазначив, що Православ'я не знає кордонів і з любов'ю єднає всіх, незалежно від національності, мови і місцевих традицій. А Вселенський Патріархат, особливо від часів святих Кирила і Мефодія, є матір'ю для всіх слов'янських Церков, серед яких і наймолодша в Диптиху, але давня за історією, Українська Церква.

Архієпископ Євстратій подякував митрополиту Франції за запрошення очолити служіння, вказавши на символічність того, що храм св. Стефана у Парижі був наприкінці XIX ст. збудований грецькою родиною Скіліці, коріння якої – з української Одеси. •

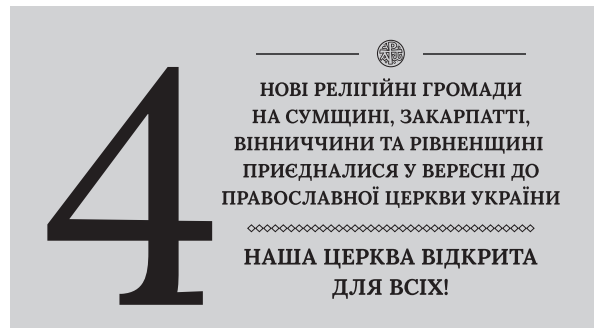

ДЕЛЕГАЦІЯ ПЦУ ВІДВІДАЛА ЛАНГАДАСЬКУ МИТРОПОЛІЮ ТА СПІВСЛУЖИЛА ІЄРАРХАМ ТРЬОХ ПОМІСНИХ ЦЕРКОВ

У вересні з благословіння Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія делегація Православної Церкви України здійснила візит до Митрополії Лангади (Вселенський Патріархат), що знаходиться на території Грецької Республіки.

На запрошення Високопреосвященнішого Іоана (Тасьяса), митрополита Лангади, Літії та Рендіні, представники Православної Церкви України взяли участь в урочистому богослужінні з нагоди храмового свята у селі Осса, поблизу Фессалонік. У храмі були відправлені Всенічне бдіння та

Божественна літургія. У богослужінні, окрім ієрархів Константинопольського Патріархату, Елладської Православної Церкви та Православної Церкви України, взяв участь ієрарх Олександрійської Православної Церкви – єпископ Мозамбікський Хризостом (Карангуніс). Ця Божественна літургія має велике значення, адже участю у ній архієрея з Південної Африки було засвідчено євхаристійну єдність, а отже, і фактичне визнання Православної Церкви України ще однією Помісною Церквою – Патріархатом Олександрії та всієї Африки. •

Вінничина

АРХІЄПИСКОП МИХАЇЛ ЗВЕРШИВ ЧИН ОСВЯЧЕННЯ ХРАМУ НА ЧЕШТЬ ВОЗДВИЖЕННЯ ЧЕСНОГО І ЖИВОТВОРЧОГО ХРЕСТА ГОСПОДНЬОГО

Високопреосвященний Михаїл, архієпископ Вінницький і Тульчинський, звершив Чин освячення храму на честь Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього. Під час Чину освячення духовенство та віряни здійснили Хресний хід зі святими мощами навколо церкви. Далі владика очолив першу Божественну літургію.

Архієпископ Михаїл, з благословення Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Епіфанія, нагородив меценатів та будівничих храму церковними нагородами. •

Київщина

КАПЕЛАН ПЦУ БЛАГОСЛОВИВ МАЙБУТНІХ ВІЙСЬКОВИХ ЛІКАРІВ

В Українській військово-медичній академії відбулися урочистості з нагоди складання Кодексу честі офіцера ЗСУ слухачами I курсу факультету підготовки військових лікарів.

Військовий капелан Національного військово-медичного центру МО України протоієрей Олег Скарн благословив першокурсників та наголосив на важливості присяги в житті військовослужбовця.

«Момент військової присяги є особливою миттю в житті військовослужбовця ЗСУ, тому що ця хвилина прогнозує все подальше життя захисника Вітчизни. Слова присяги легко вимовити, але бути вірним цій присязі усе своє життя – це надзвичайно не просте завдання», – сказав отець Олег. •

27 серпня, м. Київ

ОСВЯЧЕННЯ ДЗВИНИЦІ СВЯТО-ФЕОДОСІЙСЬКОГО СТАВРОПІГІЙНОГО ЧОЛОВІЧОГО МОНАСТІРЯ

В день, коли Церква вшановує перенесення мощей преподобного Феодосія Печерського, Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній відвідав Свято-Феодосійський ставропігійний чоловічий монастир де звершив Божественну літургію та освячення дзвіниці. •

28 серпня, м. Київ

СВЯТКОВЕ БОГОСЛУЖІННЯ У ХРАМІ УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній відвідав храм Успіння Пресвятої Богородиці (Пирогощі), де звершив Божественну літургію. Його Блаженство привітав парафіян з храмовим святом та закликав наполегливо трудитися, виконувати Заповіді Божі та втілювати у своєму житті Євангельський закон, який базується на любові, щоб успадкувати вічне життя. •

08 вересня, м. Долина (Івано-Франківщина)

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ У СВЯТО-УСПЕНСЬКОМУ СОБОРІ

«Храм – це духовний колодязь, з якого ми з вами можемо черпати невидиму Божественну благодать», – зазначив Митрополит Епіфаній в своїй проповіді після літургії. Говорячи про значення віри і молитви, Його Блаженство згадав про 35 звільнених бранців Кремля, за яких молилася вся Православна Церква України.

На завершення недільного богослужіння Його Блаженство звершив освячення хреста, встановленого біля храму силами громади. •

11 – 13 вересня, Львівщина

ТРИДЕННИЙ ВІЗИТ ПРЕДСТОЯТЕЛЯ НА ЛЬВІВЩИНУ

Блаженніший Митрополит Епіфаній звершив читання акафіста до Пресвятої Богородиці у Свято-Успенському храмі с. Жовтанці та в храмі святих першOVERHOVNIH апостолів Петра і Павла в м. Жовква.

В рамках візиту Предстоятель зустрівся з студентами університетів Львова, академічною спільнотою «Львівської політехніки» та громадськістю Львівщини, а також разом з архієреями та духовенством відвідав Львівський національний університет імені Івана Франка.

В той самий день Його Блаженство зустрівся з учасниками всеукраїнського інклюзивного мистецького проекту «Казка на білих лапах». Мета проекту – запис альбому різдвяних пісень у виконанні незрячих дітей з усієї України і ВФ «Піккардійська терція». Предстоятель ПЦУ благословив цю добру справу та особисто кожну незрячу дитину. •

АРХІПАСТІРСЬКІ ВІЗИТИ

НОВІТНІ УКРАЇНСЬКІ ГЕРОЇ – УОСОБЛЕННЯ БІБЛІЙНОГО ДАВИДА

НА СТОРІНКАХ СВЯЩЕННОГО ПИСАННЯ МИ ЗУСТРІЧАЄМО БАГАТО ПРИКЛАДІВ, ЯКІ Є АКТУАЛЬНИМИ У РІЗНИХ ЖИТТЄВИХ СИТУАЦІЯХ.

Древня історія воїна Голіафа та пастуха Давида в сучасній російсько-українській війні є на часі. Постаць єдиногоборця Голіафа, який був великим за зростом мимоволі переносить думку до сучасних масштабів Російської Федерації, яка є найбільшою державою за площею. Його одяг, як описується в Першій книзі Царств, був таким: «мідний шолом на голові його; і одягнений він був у лускату броню, і вага броні його – п'ять тисяч сиклів міді; мідні наколінники на ногах його, і мід-

ний щит за плечима його; і деревко списа його, як валок у ткачів; а сам спис його в шістьсот сиклів заліза, і перед ним ішов зброєносець» (1 Цар. 17: 5-7). Цей опис, ніби символічно описує,

лише в сучасному вимірі те, що ні для кого не є секретом, – війська та техніку, якими володіє у третьому тисячолітті країна агресора. Слова тодішнього Голіафа співзвучні з намірами «голіафа» сучасного: «Якщо ж я здолаю його й убю його, то ви будете нашими рабами і будете служити нам» (1 Цар. 17:9).

Проте на двобій зі силою, верхністю, могутністю та масштабом виходить пастух Давид. Постаць Біблійного Давида в сучасній ситуації викликає асоціацію з новітніми українськими Героями – учасниками революції Гідності,

”
НЕХАЙ НІХТО НЕ ПАДАЄ ДУХОМ

(1 Цар. 17: 32)

які захищалися без зброї в руках, з захисниками, які боронять нас на Сході України; політв'язнями, волонтерами. Кожен із них – новітній Біблійний Давид, який не злякався

перед масштабом та силою. Давид в ті древні часи сказав такі слова: «Нехай ніхто не падає духом» (1 Цар. 17: 32). Саме своєю відданістю та подвигом кожен наш український захисник промовляє до українців: «Не падайте духом», бо українські захисники є взірцем сили духу. Також в історії Давида та Голіафа є ще один цікавий момент – це підготовка до зустрічі з велетнем, яка символічно вказує на важливу умову перемоги – це люди, які оточували Давида, допомагали та вірили в його перемогу. В сучасних українських умовах – це весь український народ, який наче ангельські крила, допомагає захисникам вітчизни піднятися вгору та триматися на висоті.

Фінал двобою Давида та Голіафа, мабуть, відомий кожному. Перша книга Царств описує його так: «Коли филистимлянин піднявся і став підходити і наблизитися назустріч Давиду, Давид поспішно побіг до строю назустріч филистимлянину. І опустив Давид руку свою в сумку і взяв звідти камінь, і кинув із пращі і вразив филистимлянина в чоло, так що камінь встромився в чоло його, і він упав лицем на землю. Так здолав Давид филистимлянина працею і каменем, і вразив филистимлянина й убив його; меча ж не було в руках Давида» (1 Цар. 17: 48-50). Давидовий камінь в сучасного українського захисника – це сила духу, якою вони перемагають новітнього «голіафа», адже ми знаємо, що зброя в руках боягуза нічим не допоможе.

Ми віримо, що в Україні запанує справедливий мир і ми здолаємо агресора, подібно як Давид Голіафа. Проте для досягнення цієї мети потрібно кожному із нас стати підтримкою для наших новітніх Героїв. Підтримаймо наших захисників як і молитвою, так і добрим словом, адже вони поряд. Проявімо й ми ту любов, яку вони проявляють до кожного із нас. «Немає більше від цієї любові, як хто душу свою покладе за друзів своїх» (Ін. 15: 13).

Пам'ятаймо, що завдяки нашим захисникам ми можемо спокійно відвідувати храми і молитися Богові.

Нехай Господь благословляє кожного новітнього Героя здоров'ям та радістю, а Покров Божої Матері нехай завжди охороняє від всього злого.

Слава Ісусу Христу! Слава Україні! •

Кандидат богословських наук
диякон Михайло Омелян

14 вересня, м. Вінниця

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ В ДЕНЬ СОБОРУ ВІННИЦЬКИХ СВЯТИХ

14 вересня Свята Православна Церква відзначила Собор Вінницьких святих, пам'ять святого преподобного Симеона Стовпника, а також святкувала церковне новоліття. Блаженніший Митрополит Епіфаній у співслужінні архієреїв та духовенства на території Спасо-Преображенського кафедрального собору м. Вінниці звершив святкову Божественну літургію.

«Ми вшановуємо сонм святих, які сподобилися чи були уродженцями цього прекрасного Подільського краю, чи тих, які проповідували тут, або навіть і мученицьки віддали своє життя», – сказав Предстоятель в своїй проповіді.

Його Блаженство також звершив заупокійну літію за спокій Блаженнішого Митрополита Володимира (Сабодана), митрополита Вінницького і Могилів-Подільського Макарія, приснопам'ятних пастирів Вінницької єпархії, а також за захисників Батьківщини, що життя своє віддали за волю і незалежність України.

Після завершення богослужіння Предстоятель Православної Церкви України привітав паству зі святом святих Вінницької землі, а митрополита Симеона з Днем тезоіменитства. •

15 вересня, м. Київ

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ З НАГОДИ ХРАМОВОГО СВЯТА ПАРАФІЇ ПРЕПОДОБНИХ АНТОНІЯ І ФЕОДОСІЯ ПЕЧЕРСЬКИХ

Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній звершив Божественну літургію з нагоди храмового свята парафії преподобних Антонія (1073 р.) і Феодосія (1074 р.) Печерських в Дніпровському районі міста Києва. Предстоятель привітав громаду і настоятеля з храмовим святом та закликав брати приклад з преподобних Антонія і Феодосія.

«Кожен із нас покликаний бути святим, бути, як говорять святі отці, богом по благодаті», – наголосив Предстоятель Православної Церкви України. •

21 вересня, м. Суми

ОСВЯЧЕННЯ СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОГО ХРАМУ

У день відзначення Різдва Пресвятої Богородиці Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Епіфаній здійснив архіпастирський візит до міста Суми, де звершив освячення Свято-Миколаївського храму та Божественну літургію.

В рамках візиту до Сумської єпархії Предстоятель відвідав пам'ятний знак Героям Небесної сотні та Алею слави, на якій спочивають загиблі захисники України.

Також Предстоятель Православної Церкви України завітав до розташування 27-ої окремої реактивної артилерійської Сумської бригади, якою опікується військовий капелан Миколай Толер. •

АРХІПАСТІРСЬКІ ВІЗИТИ

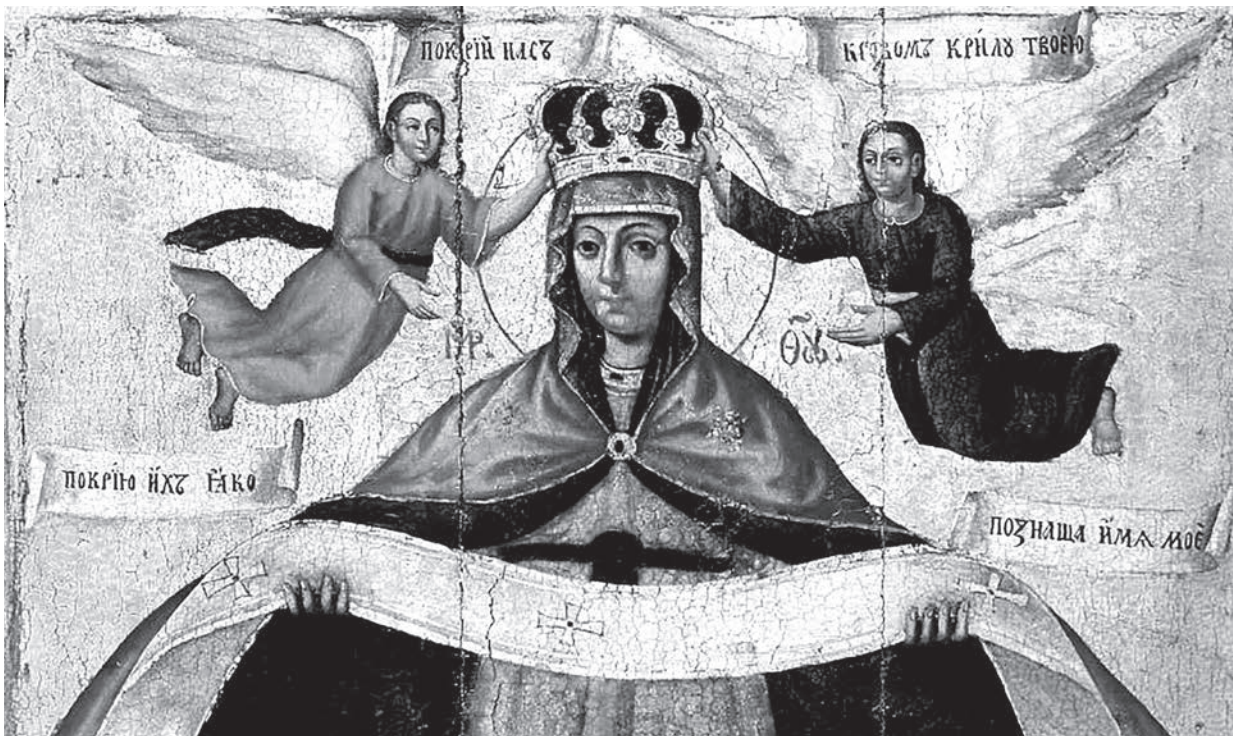
600

КАПЕЛАН АБО ВІЙСЬКОВИЙ
СВЯЩЕННИК – ПРЕДСТАВНИК
ДУХОВЕНСТВА, ЯКОМУ ДОРУЧАЄТЬСЯ
ПАСТИРЬСКА ОПІКА ТА
ТУРБОТА ПРО СОЛДАТІВ, МАТРОСІВ,
ОФІЦЕРІВ ТА ЇХНІ РОДИНИ.

Сьогодні налічується майже 600 військових священників ПЦУ, що пройшли АТО й ООС й на даний час займаються душпастирською діяльністю серед військових по всій території України, зокрема й там, де особливо потрібна допомога – на фронті.

ВІЙСЬКОВИХ КАПЕЛАНІВ ПЦУ

ПОКРОВА БОЖОЇ МАТЕРІ НА ЗАХИСТІ УКРАЇНИ

Ікона «Покров Богородиці» Середина XVII ст.

14 ЖОВТНЯ ПРАВОСЛАВНІ ХРИСТІЯНИ УКРАЇНИ СВЯТКУЮТЬ СВЯТО ПОКРОВИ БОЖОЇ МАТЕРІ.

Воно не входить до числа великих дванадесятих свят Православної Церкви, але в Україні православні віруючі святкують це свято з особливою молитовністю та побожністю. І на це є свої причини, що закладені глибоко в історію нашого народу, яка невід'ємно пов'язана з захистом православної віри та Українською Православною Церквою. Бо також свято Покрови

ПОВНА НАЗВА СВЯТА «ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ»

місних Православних Церков не існує.

Повна назва свята «Покров Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіві Марії». Саме слово «Покрова» означає покриття, тобто заступництво Діви

Божої Матері є Днем українського козацтва, Днем створення в 1942 р. Української Повстанської Армії (УПА), а указом президента України з 2015 року цього дня на державному рівні відзначається свято – День захисника України. Тому аналогії цьому святу серед спільноти Автокефальних Помісних Православних Церков не існує.

ПОДІЛЬСЬКА ЦЕРКВА-ФОРТЕЦЯ

На Поділлі, в селі Сутківці Ярмолинецького району Хмельницької області збудована унікальна Свято-Покровська церква-фортеця. Сьогодні вона є одним з найдавніших оборонних храмів в Україні та єдиною церквою тетраконхового типу (форма храму в вигляді хреста, яка складається з чотирьох циліндричних частин).

Таких архітектурних рис храм набув через своє географічне положення та історичні виклики XV століття.

Відомо з історичних досліджень, що через село Сутківці пролягав свого часу маршрут набігів татар на Поділля, Галичину та Волинь. Через ці лихоліття мирне населення почало шукати засоби для можливості зберегти своє життя.

Це й спонукало людей звести оборонну фортецю. Однак у 1476 р. фортецю перебудували під храм, проте зберіга-

ючи далі функції захисту від ворогів. Через це всередині церква мала два яруси. У XVI ст., коли набігів ворогів стало менше, храм було розписано, ці розписи частково збереглися до нашого часу. У другій половині XVIII ст. над притвором церкви добудували дерев'яну дзвіницю, очевидно тоді й перебудували західну стіну церкви, де облаштували центральний вхід до святини. До кінця XIX ст. храм зовні мав багато ознак готичного архітектурного стилю, який для терен України та загалом для тодішньої Російської імперії не був притаманним. А сама імперська політика намагалася все уніфікувати, наприклад, в Україні перестали зводити храми у стилі українського бароко козацької доби. Під час реставрації церкви-фортеці в 1894 та в 1903 рр. було замінено або взагалі знищено готичні та барокові особливості.

Після приходу Радянської влади в 1939 році старовинну Покровську церкву закрили для богослужіння, і лише в 1989 р. її повернули віруючим.

7 лютого 2019 року парафіяни древньої Покровської церкви провели парафіяльні збори та вирішили приєднатися до Православної Церкви України. Тепер в цій святині Хмельниччини звучить молитва українською мовою, як майже шість століть тому храм ставав запорукою збереження життя мирного населення, так і сьогодні

Марії Богородиці – Матері Господа нашого Ісуса Христа за тих, які просять у молитві до Неї допомоги та спасіння від небезпеки.

Щодо походження цього свята існує багато версій та пояснень. Найвідоміша пов'язана з нашими давніми предками, що проживали на території держави Русі. Як відомо, слов'янські, праукраїнські племена, робили часто злочинні набіги на інші заможні держави. Серед об'єктів агресивного збагачення була Візантійська імперія або Східна Римська імперія, котра тривалий час була найбільшою та могутньою православною державою світу. Єдність цієї держави ґрунтувалася на сильній Православній Церкві, котра у важкі часи та скрутні періоди розбрату об'єднувала населення держави боротися проти зовнішніх та внутрішніх ворогів. Візантійці чи ромеї, так себе називали народи цієї держави, завжди збиралися у часи небезпеки на спільну молитву до Божої Матері, вважаючи її покровителькою своєї державності. І молитва до Богородиці допомагала подолати всі перешкоди й зупинити ворогів.

На початку IX ст. ситуація була не дуже сприятливою для візантійців. На західних кордонах тривала оборонна війна проти арабів-мусульман, і значні людські ресурси були зосереджені на цьому фронті. Русичі під керівництвом князів Оскольда та Діра скористалися вдалим моментом та взяли столицю – Константинополь – в облогу. Щоб відбити агресію та захиститися, сил не було, імператор Лев Мудрий був з армією в іншій частині держави. Тодішній Вселенський Патріарх Макарій наказав народові зібратися в храмах та молитися.

У Влахернському храмі Константинополя, що знаходився біля гавані міста – Золотий ріг, була одяга (риза) Богородиці, що зберігалася тут від V ст. Особливість цього храму була в тому, що у великі свята тут завжди звершувалося освячення води.

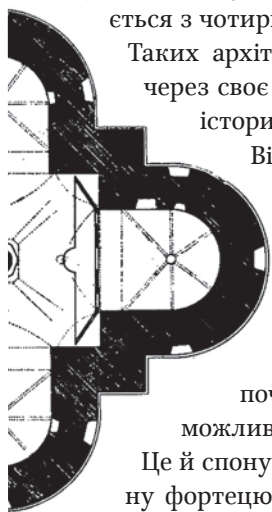
церква стала затишним місцем збереження українського етносу в умовах боротьби за право мати надалі свою незалежну Українську державу. •

ПОКРОВСЬКИЙ ХРАМ СВЯТОГО ПЕТРА КАЛНИШЕВСЬКОГО

Останній кошовий отаман Запорізької Січі святий праведний Петро Багатостраждальний збудував в Україні до десятка церков, зокрема на спільні з Давидом Чорним кошти Покровську церкву в місті Ромни сучасної Сумської області. Храм було збудовано з дерева, переважно дуба, упродовж 1764–1770 рр. При церкві, як в часи Гетьманщини було звичним, облаштували приходську школу та шпиталь. Шпиталь утримувався за кошти благодійників, а школа – за кошти батьків, які віддавали сюди своїх дітей на навчання.

За архітектурною ознакою цю церкву можна класифікувати як українське дерев'яне бароко.

Увагу митців привертав чотиририбусний позолочений іконостас. Особливо вишуканими були царські врата церкви. Вище намісних

А коли відчувалося наближення небезпеки, біди чи різних катаклізмів, візантійці звершували молитву до Пресвятої Богородиці, Її ризи вмочували у воду, вважаючи, що Богородиця захистить від знищення.

Так само відбулося і цього разу. Патріарх Макарій після спільної молитви підніс ризи Богоматері, торкнувся ними води і розпочав богослужіння. Під час вечірньої відправи у храмі молився прп. Андрій Юродивий з учнем Епіфанієм. Десь о четвертій годині ночі святий Андрій подивився вгору і побачив Пресвяту Богородицю, біля неї були також пророк Іоан Хреститель та апостол Іоан

Ікона «Покров Богородиці» із зображенням Богдана Хмельницького і архієпископа Лазаря (Барановича) Перша половина XVIII ст.

Богослов у супроводі ангелів. Як описує цю подію святий Димитрій Ростовський у книзі «Життя святих», Богородиця осінила всіх Своїм сяйвом, ніби покрила омофором. Як передає історія, саме в цей час ворожі війська пішли на штурм міста, але явлення Богоматері злякало їх, і вони відступили. Деякі з русичів потрапили до полону.

Припускають, що русичів, поневолених під час війни, звільняли та відпускали на рідну землю за умови прийняття християнства. Згідно канонів та правил Церкви, війна між християнами є великим гріхом, і, таким чином, візантійці колишніх ворогів перетворювали на союзників та братів за вірою, що успішно було реалізовано святим рівноапостольним князем Володимиром Великим 988 року.

Отже, з поверненням русичів додому переказ про чудо явлення Богородиці дійшов до Київської Русі.

З цього часу і поширюється серед нашого народу шанування Божої Матері, а перші храми побудовані на честь Покрови Пресвятої Богородиці з'яви-

лися в Україні в XII ст. Приблизно до цього часу можна віднести й появу іконопису святу Покрови Божої Матері, котрий передався у декількох видах. Найдревніша ікона Покрови Пресвятої Богородиці зображує лише одну Матір Божу, що покриває весь світ Своїм омофором. Інша версія зображує Її, що Своїми ризами покриває всіх людей, зображених на іконі: князів, гетьманів, козаків, воїнів та простий люд в оточенні різних святих й ангелів. Як це, наприклад, передається в сучасному іконописі, вказуючи на чудесний захист Божою Матір'ю Почаївського монастиря (нині Лавра) 5 серпня 1675 р., від нападу турецько-татарської орди.

Тут Пресвята Богородиця чудесно з'явилася у небі в оточенні ангелів, та біля неї стояв преподобний Іов Почаївський.

Через це свято Покрови Божої Матері серед народу почало вважатися особливим. Велику роль у цьому відіграло також українське козацтво. Як свідчить історія, на Січі було збудовано 13 церков Покрови Божої Матері. Козаки молилися та вшановували Божу Матір, котра завжди асоціювалася з материнською любов'ю, рідним домом й Батьківщиною, котру вони захищали. На початку і в кінці кожної військової кампанії козаки звершували молебень до Пресвятої Богородиці, а молитву «Під Твою милість прибігаємо» вважали найбільшим порятунком у небезпеці.

Крім цього, всі визначні події на Січі були пов'язані в запорожців зі святом Покрови Божої Матері. У цей день проводилася загальнокозацька рада, на якій обирався гетьман, кошовий отаман, старшина тощо.

Від запорозьких козаків започатковується іконографічна традиція писати новий тип ікон Покрови Божої Матері, котрий називається «Козацька Покрова». Цей вид іконопису дуже розвинувся у період XVII-XVIII ст., коли українське козацтво створило свою державу – Гетьманщину. Ікон «Козацька Покрова» збереглося небагато, відомо про трохи більше десяти таких образів. Переважна більшість дійшла в пізніших копіях, оригінали втрачені або були знищені російською імперською владою, щоб ніщо не нагадувало українцям про нашу церковну та державну незалежність.

Останнім взірцем іконопису «Козацької Покрови» є фреска в церкві отців Василян у Жовкві на Львівщині середини 1930-х р. художника Юліяна Буцманюка. В цьому розписі він продовжив традицію писання ікони «Козацької Покрови», передавши як Богородиця омофором покриває акт Злуки українських земель в одну державу. Під омофором Божої Матері стоять всі діячі незалежності України 1917-1921 рр., поряд з ними зображено тогочасне страждання українського народу – Голодомор, знедолення та різні образи соціального поневіряння українців під гнітом східних та західних завойовників.

Через це, найбільше православних храмів в Україні побудовані на честь події Покрови Пресвятої Богородиці. Наш народ завжди з особливою молитовністю взивав до Божої Матері, просячи з молитвою у Неї порятунку, а найперше захисту від зовнішніх та внутрішніх ворогів. Із початком неоголошеної війни Росії проти України на території Донецької та Луганської областей духовенство Православної Церкви України постійно освячувало й передавало ікони Покрови Божої Матері нашим воїнам на передовій лінії фронту і до військових частин. Щоб Пресвята Богородиця завжди нас захищала, покриваючи «нас чесним покровом Своїм і визволяла від усякого зла». •

Протоієрей Віталій Кузін

початок на ст. 6

Святий Петро Калиничевський

ікон іконостасу були розміщені дерев'яні скульптури евангелістів, виконані в народному стилі українського бароко.

На початку XX століття храм було розібрано та перевезено до м. Полтави, а в 1907 р. знову складено в своєму первісному вигляді на території архієрейської резиденції.

Як сьогодні зазначають українські історики, це був перший випадок перевезення церкви з метою збереження як музейного експонату народної української архітектури.

В 1943 р. під час відступу німецької армії з м. Полтави Свято-Покровську дерев'яну церкву було спалено. Святина пережила період масового знищення храмів в 30 рр. XX ст., але не судилось їй пережити II світову війну.

Кабінет Міністрів України 23 квітня 1999 р. схвалив програму відтворення видатних пам'яток історії та культури України, до переліку яких була зачислена Покровська Церква в м. Ромни. Сподіваємося, що прийде час і постане відродження святини на славетній Сумщині. •

Ієромонах Михаїл (Карнаух)

СВЯТО-ПОКРОВСЬКИЙ СОБОР КИЄВА

Свято-Покровський собор у Солом'янському районі міста Києва вже понад 120 років по праву належить до найвеличніших святинь столиці та її цінних архітектурних пам'яток.

Наріжний камінь під будівництво храму було закладено 12 вересня 1895 року, а вже 9 листопада 1897 року новозбудований храм було урочисто освячено. Під талановитим керівництвом відомого архітектора Іполита Ніколаєва на Солом'янці постав стрункий п'ятикупольний, трьохпрестольний храм з центральним вівтарем на честь свята Покрови Пресвятої Богородиці, правим бічним вівтарем на честь преподобного Платона Сповідника та лівим бічним вівтарем на честь святих Жінок-мироносиць. Розписи храму здійснював художник Іван Селезньов.

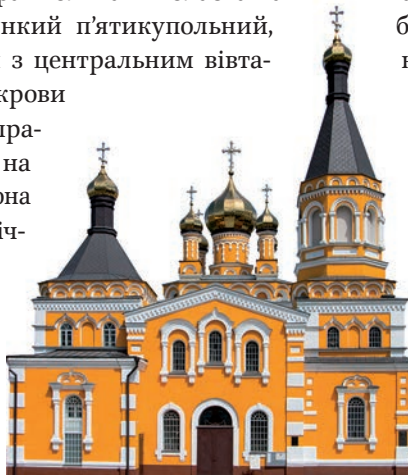
Першим настоятелем (з 1897 р. по

1905 р.) був протоієрей Ісаакій Тарасевич. При церкві діяли заснована на Солом'янці ще у 1892 році церковно-парафіяльна школа та жіноче благодійне товариство.

З 1905 по 1919 рік настоятелем парафії був майбутній першоієрарх УАПЦ протоієрей Василь Липківський, який здійснив перебудову храму, збільшивши його вдвічі.

За часів СРСР Покровській церкві дивом вдалося вціліти, проте храм не оминула широкомасштабна державна антирелігійна кампанія – у 1939 році комуністична влада його закрила. Під час німецької окупації міста в 1941 році службу Божу в храмі було відновлено, він більше не закривався.

Наприкінці літа 1992 року храм перейшов до Української Православної Церкви Київського Патріархату. 27 листопада 2015 року настоятелем Свято-Покровського собору призначено доктора наук із богослів'я, професора протоієрея Олександра Трофимлюка – ректора Київської православної богословської академії. Свято-Покровська громада перша з-поміж колишніх парафій УПЦ КП та УАПЦ канонічно та юридично підпорядкувалася юрисдикції Православної Церкви України. •

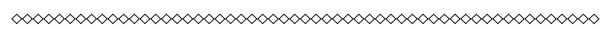

ЗАПИТАННЯ ВІДПОВІДЬ

❗ ЧИ ПОРУШУЄ ЗАХИСНИК ЗАПОВІДЬ БОЖУ «НЕ ВБИВАЙ»?

В: Війна – жахлива річ, зло, вона завжди є результатом гріха. Немає війн без умисного заповідання смерті, тобто вбивства. Вбивство – то великий гріх. Позбавлення життя однією людиною іншої, навіть під час війни, для багатьох християн у контексті шостої заповіді Божої «Не вбивай» є суперечливою дилемою. Тому необхідно правильно розуміти: що саме робить вбивство злом? Очевидно, що не сама по собі смерть. Адже бути вбитим, як і померти від хвороби, не є злом, бо тут немає морального злого акту волі. Вбивство стає злом лише тоді, коли воно звершується із ненависті до людини.

До речі, у заповіді «Не вбивай!» (Вих. 20: 13) старогрейське слово «gazah» буквально означає «умисне вбивство іншої людини з люттю», тобто маємо його розуміти як агресивне вбивство, антисоціальний акт, насилля з метою загарбання чогось. Тому, згідно з шостою заповіддю, коли ми виступаємо як захисники, то не чинимо того вбивства, від якого застерігає Бог. Адже агресор, що на нас наступає, сам провокує вбивство, натомість захист – наш обов'язок. •

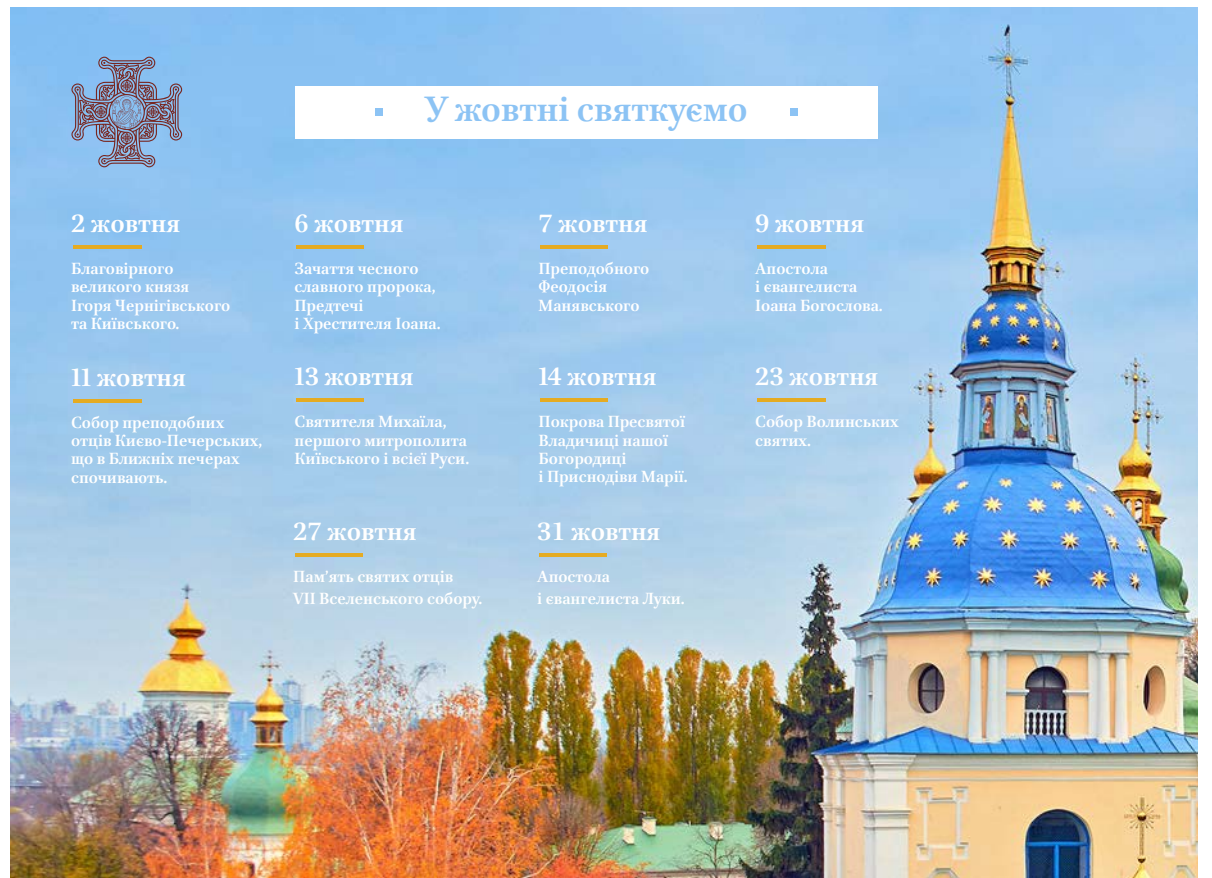

❗ ЧОМУ ДЕЯКІ СВЯТІ ЗОБРАЖУЮТЬСЯ ЗІ ЗБРОЄЮ?

В: На деяких іконах ми бачимо святих, зображених зі зброєю. Чому вони змальовуються у військових обладунках, якщо Церква не допускає насильства та ворожнечі? Ці святі проявили себе хоробрими воїнами у двобої зі злом та неправдою. Звернімося до одного з послань апостола Павла, яке він написав до Ефеської Церкви. Серед тем, які він розкрив у ньому, – значення духовної боротьби: «Одягніться в повну зброю Божу, щоб вам можна було стати проти хитрощів диявольських, бо наша боротьба не проти крові і плоті, а проти начальства, проти влади, проти світоправителів темряви віку цього, проти духів злоби піднебесних» (Еф. 6: 11 – 13).

Як апостол Павло словом порівнює істину із бронєю, а Слово Боже – із духовним мечем, так й іконописці майстерно передають силу віри святих, одягаючи її в обладунки. До прикладу, архістратиг Михаїл у православній іконографії часто зображується крилатим воїном з вогненним мечем у руках, одягненим в сяючі обладунки, який охороняє ворота раю. Чому так? Ключ до відповіді на це запитання прихований у самому імені святого архістратига Михаїла. У перекладі з єврейської воно означає «Хто як Бог?», що є рівноцінним фразі «Ніхто не рівний Богу». Церковне Передання говорить нам про те, що саме з цими словами архістратиг-полководець ангельських сил скинув з неба диявола.

Могутня зброя та міцна охорона у боротьбі з неправдою і злом – це духовна незламність, щира молитва і безмежна любов до Бога. Саме це і було головним військовим обладунком святих, яких ми бачимо на іконах зі списом чи мечем. Пам'ятаймо: найважливіше озброєння – це віра у Господа та Його перемогу над усім лихим. •

▪ У ЖОВТНІ СВЯТКУЄМО ▪

2 жовтня

Благовірного великого князя Ігоря Чернігівського та Київського.

6 жовтня

Зачаття чесного славного пророка, Предтечі і Хрестителя Іоана.

7 жовтня

Преподобного Феодосія Манявського

9 жовтня

Апостола і євангелиста Іоана Богослова.

11 жовтня

Собор преподобних отців Києво-Печерських, що в Ближніх печерах спочивають.

13 жовтня

Святителя Михаїла, першого митрополита Київського і всієї Руси.

14 жовтня

Покрова Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії.

23 жовтня

Собор Волинських святих.

27 жовтня

Пам'ять святих отців VII Вселенського собору.

31 жовтня

Апостола і євангелиста Луки.

ПРО РЕДАКЦІЮ

Газета «МОЯ ЦЕРКВА»
Офіційне видання Київської Митрополії
Православної Церкви України

Засновано 16 липня 2019 року
№3 (3), 28 вересня 2019

Засновник: Релігійна організація «КИЇВСЬКА
МИТРОПОЛІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
(ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ)»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
Головний редактор: диякон Михаїло Омелян
Редактор: диякон Орест Жигало
Журналіст: диякон Степан Альмес

Фото: священник Іван Сидор, диякон Андрій Сидор
Відповідальний за випуск: Омелян М.В.

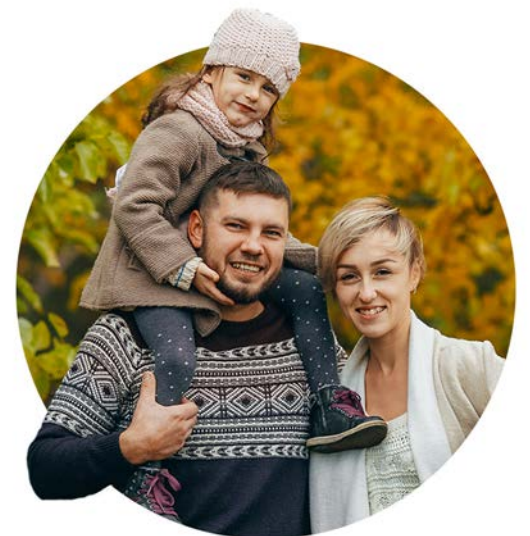
Адреса редакції:
вул. Трьохсвятительська, будинок 6, м. Київ, 01601
Телефон: (044) 278-41-45
E-mail: info@pomisna.info
Сайт: www.pomisna.info
Фейсбук: www.facebook.com/Orthodox.in.Ukraine/

Свідоцтво про реєстрацію: КВ 24014-13854Р від 25.07.2019
Видавець: ТОВ «Моя Церква»
Свідоцтво ДК №6876
Адреса видавця: вул. Трьохсвятительська, будинок 6,
м. Київ, 01601
Телефон: (044) 278-41-45

Друк: ТОВ «Український газетний синдикат»
вул. С. Москаленка, 16Б, м. Бровари
Тираж: 10 000 екземплярів
Замовлення Номер здано до друку 28.09.2019

ГАЗЕТА РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗКОШТОВНО

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА УКРАЇНИ ВСТАНОВИЛА 22 ВЕРЕСНЯ – ЛЕНЬ МОЛИТВИ ЗА СІМ'Ю

Згідно з рішенням Священного Синоду Української Православної Церкви від 27 липня 2019 р. було встановлено 22 вересня, в День пам'яті святих Богоотців Іоакима та Анни, відзначати День молитви за сім'ю.

Сім'я праведних Іоакима та Анни (батьків Пресвятої Богородиці) показує нам зразок подружньої вірності, благочестя, надії на Бога й нагороди від Нього за чесноти. Тож, саме в день вшанування цього святого подружжя – 22 вересня – щорічно в усіх храмах Православної Церкви України після Божественної літургії звершуватимуться молебні з молитовними проханнями за мир у родинах, добре виховання дітей, про духовні блага і земний достаток сімей.

Цього року духовенство та віряни ПЦУ просили милостивого Бога, молитвами Пресвятої Богородиці, святих праведних Богоотців Іоакима і Анни та всіх святих, зберегти й захистити українські сім'ї від ненависті та безвір'я, від егоїзму та насилля, від важких випробувань і поневірянь, навчити прислухатися один до одного та будувати родинні стосунки на заповідях євангельської правди. Нехай сімейне життя приводить до спасіння, а мир та порозуміння у родинах освітять всю Україну! •